

Sygn. akt II K 401/16

1 Ds. 458.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 września 2016 r., 06 grudnia 2016 r., 17 stycznia 2017 r.

sprawy **L. J. (J.)**

syna B. i H. z d. S.

ur. (...) w E.

oskarżonego o to, że:

w dniu 04 sierpnia 2015 roku na 134,8 km drogi (...) w kierunku L. naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, czym spowodował nieumyślnie wypadek drogowy w ten sposób, że kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) nie zachował ostrożności poprzez niedostosowanie prędkości jazdy do panujących na drodze warunków, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z poprzedzającym go samochodem osobowym, prawidłowo jadącym swoim pasem ruchu marki F. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez T. Ż., w wyniku czego pasażer pojazdu marki F. (...) J. W. (1) doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu głowy z otarciem naskórka w okolicy czołowej ze wstrząśnieniem mózgu, skręcenia i naderwania kręgosłupa szyjnego, urazu powierzchniowego tułowia od pasów bezpieczeństwa i zmian chorobowych wynikłych prawdopodobnie w wyniku przebytego wypadku w postaci zatorowości płucnej niskiego ryzyka i zawału mięśnia sercowego ściany dolnej w przebiegu zatorowości, to jest obrażenia inne niż w art. 156 § 1 k.k., lecz powodujące naruszenie czynności narządów ciała i skutkujące rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni siedmiu,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.;

orzeka:

I. na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. umarza postępowanie przeciwko oskarżonemu **L. J.**, przyjmując że pokrzywdzony J. W. (2) w wyniku czynu zarzucanego oskarżonemu doznał obrażeń ciała w postaci rany ciętej nosa, niewielkiego krwawienia podpajęczynówkowego, wstrząśnienia mózgu i rany ciętej podudzia lewego wymagającej zaopatrzenia chirurgicznego, które skutkowały naruszeniem czynności narządów jego ciała i rozstrojem zdrowia trwających nie dłużej niż 7 dni, zaś zarzucany oskarżonemu czyn wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 k.w.;

II. na podstawie art. 118 § 2 k.p.w. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 04 sierpnia 2015r. J. W. (2) wraz z T. Ż. wyjechali służbowo z W. do K., samochodem m-ki F. (...) nr rej. (...). Pojazdem kierował T. Ż., który wybrał trasę przez autostradę (...). Obok niego na fotelu pasażera siedział J. W. (2).

Dowód:

zeznania świadka J. W. (2), k. 33 akt 1 Ds. 458.2016, 10v – 11 a.s.,

zeznania świadka T. Ż., k. 17 akt 1 Ds. 458.2016, 11v – 13 a.s.

Zbliżając się do 134,8 km tejże drogi, w okolicy K., T. Ż. wyprzedził lewym pasem ruchu dwa pojazdy ciężarowe. Zauważył wówczas, że z przodu, w odległości około 1-1,5 km na obu pasach drogi, utworzył się zator, spowodowany dymem unoszącym się z pobliskiego pola. T. Ż. zdjął nogę z pedału gazu i zaczął wyhamowywać powoli swój samochód redukując biegi, jadąc cały czas lewym pasem ruchu. W tym czasie zwalniały również pojazdy poruszające się prawym pasem.

Dowód:

zeznania świadka J. W. (2), k. 33 akt 1 Ds. 458.2016, 10v – 11 a.s.,

zeznania świadka T. Ż., k. 17 akt 1 Ds. 458.2016, 11v – 13 a.s.,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych L. K., k. 59 – 70 akt 1 Ds. 458.2016, 79 a.s.

Gdy pojazd F. (...) znajdował się około 100 – 150m od zatoru i poruszał się z prędkością około 30 km/h, T. Ż. zauważył zbliżający się do niego z tyłu biały samochód. Pojazdem tym, m-ki V. nr rej. (...), kierował oskarżony L. J.. Oskarżony zbyt późno rozpoznał z jaką prędkością porusza się jadący przed nim samochód i zaczął intensywnie hamować swój pojazd, lecz nie udało mu się uniknąć zderzenia.

Dowód:

zeznania świadka J. W. (2), k. 33 akt 1 Ds. 458.2016, 10v – 11 a.s.,

zeznania świadka T. Ż., k. 17 akt 1 Ds. 458.2016, 11v – 13 a.s.,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych L. K., k. 59 – 70 akt 1 Ds. 458.2016, 79 a.s.

Samochód V. najechał z dużą prędkością na tył jadącego w tym samym kierunku samochodu F. (...), powodując jego przemieszczenie się do przodu na odległość ok. 66m. W samochodzie m-ki F. w wyniku zderzenia doszło zatłoczenia bryły nadwozia oraz poważnych uszkodzeń elementów znajdujących głównie w jego tylnej części, m.in. zawieszenia, lewego i prawego koła, podłogi. W samochodzie m-ki V. uszkodzeniu uległy m.in. pokrywa silnika, przedni zderzak, chłodnica, prawy przedni błotnik, kokpit wraz z kierownicą.

Dowód:

zeznania świadka J. W. (2), k. 33 akt 1 Ds. 458.2016, 10v – 11 a.s.,

zeznania świadka T. Ż., k. 17 akt 1 Ds. 458.2016, 11v – 13 a.s.,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych L. K., k. 59 – 70 akt 1 Ds. 458.2016, 79 a.s.

dokumentacja fotograficzna, k. 9 akt 1 Ds. 458.2016,

protokół oględzin pojazdu m-ki F., k. 5 – 6 akt 1 Ds. 458.2016,

protokół oględzin pojazdu m-ki V., k. 7 – 8 akt 1 Ds. 458.2016.

Po zdarzeniu J. W. (2) został przewieziony karetką Pogotowia (...) do (...) Szpitala (...) we W., gdzie rozpoznano u niego m.in. wstrząśnienie mózgu z niewielkim krwawieniem podpajęczynówkowym. Z uwagi na brak odchyień w badaniu neurologicznym i regresję zmian krwotocznych w kontrolnym badaniu TK, pokrzywdzony w dniu 06 sierpnia 2015r. został w stanie dobrym wypisany do domu. W dniu 16 sierpnia 2015r. J. W. (2) został ponownie przewieziony do szpitala z powodu złego samopoczucia. Podczas hospitalizacji stwierdzono u niego zatorowość płucną niewysokiego ryzyka oraz zawał ściany dolnej mięśnia sercowego spowodowany zatorem prawej tętnicy wieńcowej.

Dowód:

zeznania świadka J. W. (2), k. 33 akt 1 Ds. 458.2016, 10v – 11 a.s.,

dokumentacja medyczna J. W. (2), k. 35 – 38, 90 – 96, 107 – 111 akt 1 Ds. 458.2016.

W rezultacie zaistniałego w dniu 04 sierpnia 2015r. zderzenia pojazdów u J. W. (2) powstały obrażenia ciała w postaci rany ciętej nosa, niewielkiego krwawienia podpajęczynówkowego, wstrząśnienia mózgu i rany ciętej podudzia lewego, wymagającej zaopatrzenia chirurgicznego.

Dowód:

opinia (...) we W., k. 19 – 26 a.s., 90 – 91 a.s,

opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B., k. 44 – 45 akt 1 Ds. 458.2016,

częściowo opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej M. W., k. 114 – 119 akt 1 Ds. 458.2016, 89 – 90, 91 a.s.

T. Ź. doznał natomiast urazu powierzchownego tułowia od pasów bezpieczeństwa, powierzchownego urazu głowy z otarciem naskórka w okolicy czołowej i ze wstrząśnieniem a także skręcenia i naderwania kręgosłupa szyjnego,

Dowód:

dokumentacja medyczna T. Ź., k. 19 – 20 akt 1 Ds. 458.2016,

opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B., k. 42 akt 1 Ds. 458.2016.

Skutkiem obrażeń ciała doznanych przez J. W. (2) i T. Ź. było naruszenie czynności narządów ich ciała na czas nie przekraczający 7 dni.

Dowód:

opinia (...) we W., k. 19 – 26 a.s., 90 – 91 a.s,

opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B., k. 44 – 45 akt 1 Ds. 458.2016,

opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B., k. 42 akt 1 Ds. 458.2016.

Oskarżony L. J. ma 59 lat, jest żonaty, posiada dwoje dzieci. Oskarżony jest z zawodu technologiem drewna, pracuje w firmie (...)s sp. z o.o. w W. na stanowisku prezesa zarządu. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego L. J., k. 56 akt 1 Ds. 458.2016,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 58 akt 1 Ds. 458.2016,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 84 akt 1 Ds. 458.2016.

Oskarżony L. J. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się na zeznaniach świadków J. W. (2) i T. Ż., uznając je za w pełni wiarygodne.

Sąd oparł się ponadto na dowodach o charakterze materialnym, wymienionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności. Spośród wymienionych dowodów, sąd w całości wziął pod uwagę opinię wydaną przez (...) Medyczny we W., która została powołana w związku z rozbieżnością wniosków opinii biegłych M. B. i M. W.. Zdaniem sądu ekspertyza wykonana przez wskazaną instytucję specjalistyczną podlega ocenie jako pełna, jasna i czytelna. Sąd nie dopatrywał się okoliczności, które podważyłyby sposób wnioskowania przeprowadzony przez biegłych i trafność wysnutych przez nich wniosków. Ustalając stan faktyczny, sąd jedynie częściowo uwzględnił natomiast opinię biegłego M. W.. Sąd pominął ją w zakresie wniosków biegłego dotyczących kwalifikacji prawnej obrażeń ciała, doznanych podczas zdarzenia przez pokrzywdzonego J. W. (2). Zajmując powyższe stanowisko sąd podzielił odmienne stanowisko zawarte w opinii wydanej przez biegłych z (...) we W., oraz w opinii sporządzonej przez biegłego M. B..

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, sąd ustalił, iż L. J. jest sprawcą zderzenia pojazdów zaistniałego w dniu 04 sierpnia 2015r. stanowiącego przedmiot zarzutu aktu oskarżenia. Zdaniem sądu oskarżony kierując samochodem m-ki V. nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności i nie zareagował odpowiednio wcześniej na zaistniałą sytuację ruchową na drodze, tj. rozpoczęcie hamowania przez poprzedzający go samochód m-ki F. (...) nr rej. (...). W wyniku tego, najechał on na tył tegoż pojazdu, w czasie gdy kierujący nim T. Ż. zwalniał prędkość, z uwagi na występujące utrudnienia w ruchu.

Powyższe wnioski wysnute przez sąd na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, nie pozwalają jednakże na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności w zakresie zarzucanego mu czynu. Sąd ustalił bowiem, że obrażenia ciała jakich doznały obie osoby poruszające się pojazdem m-ki F. (...): J. W. (2) i T. Ż., stanowiły tzw. lekkie, tj. skutkujące naruszeniem czynności narządów ich ciała na czas nie przekraczających 7 dni.

W przypadku T. Ż. wnioski sądu co do charakteru doznanego przez niego uszczerbku, pozostają zbieżne ze stanowiskiem prokuratora, gdzie już w toku dochodzenia ustalono, że odpowiada on kwalifikacji z art. 157 § 2 k.k. Odnośnie natomiast pokrzywdzonego J. W. (2), sąd zajął odmienne stanowisko od tego zawartego w akcie oskarżenia.

Analizując treść zarzutu stawianego L. J. wskazać należy na wstępie, że został on częściowo sformułowany nie tylko wbrew treści opinii sądowo – lekarskiej wydanej przez biegłego M. W., ale także z obrazą zasady procesowej zawartej w art. 5 § 2 k.p.k. Powyższe odnosi się do zawartych w opisie inkryminowanego oskarżonemu czynu zmian chorobowych, jakich J. W. (2) miał doznać w wyniku wypadku z dnia 04 sierpnia 2015r. Chodzi tu o zatorowość płucną niskiego ryzyka i zawał mięśnia sercowego w przebiegu tejże zatorowości, które wystąpiły u niego w dniu 16 sierpnia 2015r., a zatem dwanaście dni po zaistniałym wypadku. Opisane schorzenia zostały zawarte w stawianym oskarżonemu zarzucie, mimo że wg opinii biegłego M. W., brak jest podstaw do tego aby wiązać je ze zdarzeniem z dnia 04 sierpnia 2015r. Tym samym oskarżyciel publiczny dopuścił się istotnej dowolności, formułując zarzut aktu oskarżenia w oderwaniu do przeprowadzonych dowodów. Uchybił on także opisanej zasadzie in dubio pro reo, oskarżając L. J. o skutki, co których nie ma pewności czy były one wynikiem zarzucanego mu wypadku. O powyższym świadczy wprost treść aktu oskarżenia, w którym zawarto stwierdzenie o zmianach chorobowych J. W. (2), opisując je jako „wynikłe prawdopodobnie ... z przebytego wypadku”. Odnosząc się do powyższego domniemywać można jedynie, że użyte

sformułowanie stanowiło powielenie stwierdzenia zawartego w opinii biegłego M. B., który jako pierwszy wydawał opinię odnośnie osoby J. W. (2). W tym miejscu zaznaczyć jednakże należy, że wnioski wskazane w tym zakresie przez biegłego, nie miały charakteru kategoriowego, a ponadto zostały negatywnie rozstrzygnięte przez opiniującego w późniejszym okresie, w oparciu o pełną dokumentację medyczną pokrzywdzonego – biegłego M. W.. Tym samym brak było jakichkolwiek podstaw do tego aby uznać, iż późniejsze schorzenia J. W. (2) w postaci zatorowości płucnej i zawału mięśnia sercowego pozostają w związku przyczynowo – skutkowym z wypadkiem z dnia 04 sierpnia 2015r. Powyższa dodatkowo rozstrzyga dopuszczona w toku postępowania sądowego opinia (...) we W., gdzie biegli także nie znaleźli podstaw aby wiązać powyższe schorzenia z zaistniałym zdarzeniem drogowym.

Opierając się na wynikach przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego, sąd nie znalazł także podstaw do tego aby uznać, że obrażenia ciała zaistniały u J. W. (2) w wyniku czynu popełnionego przez oskarżonego, są takiego rodzaju, że uzasadniają jego zakwalifikowanie z art. 177 § 1 k.k. Niewątpliwym pozostaje, że pokrzywdzony doznał w dniu 04 sierpnia 2015r. rany ciętej nosa, niewielkiego krwawienia podpajęczynówkowego, wstrząśnienia mózgu i rany ciętej podudzia lewego wymagającej zaopatrzenia chirurgicznego. Zarazem jednak, brak jest w ocenie sądu przesłanek, pozwalających na ich ocenę jako takich, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na czas przekraczający 7 dni. Zajmując powyższe stanowisko sąd oparł się na opinii wydanej w sprawie przez (...) Medyczny we W., której wnioski odnośnie kwalifikacji prawnej doznanego przez pokrzywdzonego wstrząśnienia mózgu z niewielkim krwawieniem podpajęczynówkowym, pozostawały tożsame z tymi zawartymi w opinii biegłego M. B.. Przyjmując kwalifikację opisanego obrażenia ciała pokrzywdzonego, jako naruszającego czynności narządów jego ciała na czas nie przekraczający 7 dni, sąd podzielił stanowisko wskazanych biegłych odnośnie braku objawów świadczących o ich cięższym charakterze. Indywidualna analiza wskazanego przypadku, w tym przede wszystkim zapisy dokumentacji lekarskiej oraz zeznania samego pokrzywdzonego, nie dają podstawy do przyjęcia aby skutki doznanego przez J. W. (2) urazu utrzymywały się przez okres dłuższy niż 7 dni. Powyższe zostało szczegółowo opisane przez biegłych T. J. i P. P. na rozprawie i znajduje akceptację ze strony sądu.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do tego, aby podzielić wnioski wyrażone przez biegłego M. W., który przyjął że opisany uraz J. W. (2), odpowiada skutkom wskazanym w art. 157 § 1 k.k. Stwierdzając powyższe, sąd miał na uwadze to, że konkluzje opinii tegoż biegłego, opierały się nie na konkretnych objawach występujących u J. W. (2) (których de facto nie było), a na typowości przebiegu rozpoznanego schorzenia. W ocenie sądu powyższe stanowisko nie mogło zasługiwać na uwzględnienie. Sam biegły przyznał bowiem, że medycyna nie jest nauką ścisłą i „w większości wypadków nie można niczego kategoriowo wykluczyć”. Tym samym skoro ani dokumentacja lekarska pokrzywdzonego, ani jego zeznania, nie dają podstawy do przyjęcia utrzymywania się dolegliwości wynikających z doznanego wstrząśnienia mózgu i niewielkiego krwawienia podpajęczynówkowego, na czas przekraczający 7 dni, to zdaniem sądu nie można tego domniemywać. Jako trafne należało zatem uznać wnioskowanie przedstawione przez biegłych z (...) we W., którzy w sposób odmienny ocenili skutki urazu doznanego przez J. W. (2). Powyższe skutkowało dokonaniem przez sąd odmiennej oceny prawnej czynu zarzuconego L. J. niż wynika to z aktu oskarżenia. Mianowicie sąd przyjął, pouczając o tym uprzednio na rozprawie, że czyn oskarżonego podlega zakwalifikowaniu wyłącznie jako wykroczenie z art. 86 § 1 k.k. Konsekwencją powyższego było procedowanie przez sąd w dalszym ciągu na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Orzekając w niniejszej sprawie, sąd stwierdził że brak jest możliwości wydania orzeczenia o charakterze merytorycznym z uwagi na stwierdzone wystąpienie ujemnej przesłanki procesowej z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. Zgodnie z tym przepisem nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte, toczy się. Opisana sytuacja „zawisłości sprawy” - *lis pendens*, wynika z ustalenia przedmiotu postępowania, prowadzonego w Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej pod sygn. akt II W 234/16. W tejże sprawie Komisariat Policji w K., w dniu 28 kwietnia 2016r., wniósł do tego Sądu wniosek o ukaranie L. J. za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w., popełnione w dniu 04 sierpnia 2015r. (vide k. 87 a.s.). Sam opis czynu jednoznacznie wskazuje na to, że dotyczy on tego samego zdarzenia co objęte zarzutem stawianym oskarżonemu przez prokuratora w niniejszej sprawie. W tym miejscu wskazać należy, że dwutorowość prowadzonego postępowania przeciwko L. J., jako oskarżonemu o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. oraz obwinionemu

o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w., wynikała z początkowych ustaleń w zakresie odmiennego charakteru obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzonych, tj. J. W. (2) o skutkach z art. 157 § 1 k.k. oraz T. Ż. o skutkach z art. 157 § 2 k.k. Zgodnie z tymi wskazaniem nie było zatem tożsamości obu zarzucanych L. J. czynów, co wszak musiało ulec zmianie w związku z ustaleniami dokonany przez sąd orzekający w niniejszej sprawie. Skoro bowiem stwierdzono, że obrażenia ciała doznane przez pokrzywdzonego J. W. (2), skutkowały naruszeniem czynności narządów jego ciała jedynie na czas nie przekraczający 7 dni, to czyn zarzucany oskarżonemu w postępowaniu karnym pozostaje tożsamy przedmiotowo z tym, który jest mu inkryminowany w postępowaniu wykroczeniowym. Sąd karny orzekając zatem w sprawie oskarżonego, która zawisła później niż sprawa o sygn. akt II W 234/16, nie ma możliwość merytorycznego wypowiedzenia się o zasadności zarzutu, co którego uznaje iż wyczerpuje wyłącznie znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Powyższe skutkować zatem musiało umorzeniem postępowania przeciwko L. J. na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. Kwestia dotycząca jego sprawstwa i winy może być bowiem rozstrzygana wyłącznie w sprawie toczącej się pod sygn. akt II W 234/16, gdzie status strony posiada nie tylko T. Ż. ale również J. W. (2). Tym samym orzeczono jak w pkt I postanowienia.

Orzekając o kosztach postępowania, sąd na podstawie art. 118 § 2 k.p.w. obciążył nimi Skarb Państwa.

SSR Radosław Gluza